

מה:

עין משפט
נר מצוה

גג א מיי' פ"ו מהל' מעה"ק
הלכה כג:
גד ב מיי' שס פ"ו הלכה ז:
גה ג מיי' שס הל"ו ופ"ו שס
הלכה כג:

תורה אור השלם

1. וישע אתו בכנפי אל
יבדיל והקטייר אתו הבזק
המזבח על העצים אשר על
האש עלה הוא אשר ריח
נחת ליהוה: ויקרא, ז, יז
2. ותצלח עליו ורץ יהוה
ושיטעוהו בשפע הגדי ומאומה
אין בידו ולא הגיד למאבי
ולאמו את אשר עשה:
שופטים יד, ו
3. והביא אתם אל הבזק
והקריב את אשר לחטאת
ראשונה ומלך את ראשו
ממול קרפו ולא יבדיל:
ויקרא, ח, ח

גליון הש"ס

[תוס' ר"ה הברדיל בו' אבל בעולה קשה מנלו. ע"י לעיל דף נב ע"ב תוס' ד"ה תאמר וכו']. שם לא מלק למעלה נמי בשר. עיין ת"י יומא דף ג ע"ב ד"ה אי מה מילואים:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

הַבְּדִיל בַּחֲמָתָא וְלֹא הַבְּדִיל בְּעוֹלָה פְּסוּל. בַּחֲמָתָא יִחָשֶׁה כְּדֵרֶשֶׁשׁׁינן בַּחֲמָתָא כִּי הָיָה שֶׁשֶׁס מִלֵּקָה שֶׁלֹּא לְשֵׁמָּה פְּסוּלָה וְהִיא דְּלֵךְ שֶׁשִׁינֵּי בִּה פְּסוּלָה * אֲזַל בְּעוֹלָה קָשָׁה מִנֵּן וְעוֹד דִּמְהַקְטֵרָה יִלָּפֵךְ מִה הַקְטֵרָה הִרָאָשׁ בְּעִזְמוֹ וְהִגּוֹף בְּעִזְמוֹ אִף כִּי כֹּה־וְמָה הַקְטֵרָה אֵינֶה מַעֲבָבָה אִף הַבְּדִילָה אֵינֶה מַעֲבָבָה וְכֵן קָשָׁה מִמִּלֵּיקָתָא כִּי עוֹף שֶׁעָשָׂה לְמַטָּה כִּיֹּן דִּעֲשֵׂא לְמַטָּה מִהַקְטֵרָה יִלָּפֵךְ דּוֹן מִינֵה וּמִינֵה וְכִי יִיכִי לֵלָה הַקְטִיר לְמַעֲלָה כֹּסֶר * לֹא מִלֵּק מִלְּמַעֲלָה נִמִּי כֹּסֶר: * בִּיצִיד קֶרֶב הַמִּתּוֹר. כֹּל הַקָּדָם מִשְׁנִיֹּת דִּהְכָּה דּוֹפִי דְּמִכִּילָתָא כִּיֹּן מִנְחֹת זִרְיִי לְדַקְדֵּק אֲמָלִי זִרְיִי כוֹלֵה: * קַעֲבִיד מַעֲשֵׂה הַעוֹלָה בַּחֲמָתָא. מִה שֶׁזֶּה לְמַעֲלָה וְהִיא לְמַטָּה לֹא חֲשִׁיד לִיָּה שִׁנּוּי:

לֹא מַעֲכָב וּמַחֲתֵךְ בְּ
אֹמֶר שְׁהִיִּהּ בְּסִימָן שֶׁ
אֵיכָא בִּינִייהוּ תִּנּוּא קִי
שְׁנֵי בַּעוֹלַת הָעוֹף לֹא
קָא עֵבִיד מַעֲשֶׂה עוֹלָה
בְּר"ש סֵבֵר מַעֲכָב ^ח וְכִי
בַּעֲלָמָא הוּא אֲבִי
אֵיכָא בִּינִייהוּ וּבְפִלּוּגוֹ
בְּרַב רַב יִצְחָק חָד אֲמַר
בַּעוֹלַת הָעוֹף מַעֲכָב ^ח
רוב בִּשְׂר מַעֲכָב אֵיכָא
^ט דְּרוב בִּשְׂר בַת
^י כִּיצַד מוֹלֵקִין חֲטָא
וּמִפְרַקַת בְּלֹא רוב בִּשְׂר
לִקְנֵה הַגִּיעַ לוֹוִשֵׁט אוֹ
אוֹ רובו וְרוב בִּשְׂר עֵינִי
שְׁנִים אֲמַרוּהָ קִמְיָה
שְׁמִיעַ לְהוּ הָא דֹא ר"ר
רַבִּי אֲלַעזָר בֶּן פִּי
שְׁמוּעָה אוֹמֵר הִיָּה ר' ^י
בַּחֲמַתָּא ^י הָעוֹף שְׁמִי

[illegible][illegible]

קדשי קדשים פרק שישי זבחים

גא' כ"ל קודר את העור סביבות הזפק כמין ארובה וטוטל נולד
עור שנגד הזפק עם הזפק אבל בלא קדירה לא שהעור נמשך
אחרי וטוטל יומר: וכן הוא אומר. בשמשון והתם מפרש בזהדי
ביד הזה: מפני. דקמי הדיל במליקת חטאת שמלקה בשני
סימנין פסול דלא כרבי אלעזר:
שמדילין. שאם הדיל לא פסל:
מאי ציינו. כלומר במאי קמפלגי: [א]
ס"ק סבר מילין. בפר [א] דחטאת בחטאת
העוף מעבד וכיון דבעד כרוח ממה
דס אי אמרת מדיל קעביד כל מעשה
עולה בחטאת מליקה מובדלת ומילין
דעולה מילין [א] הוא דעביד בה ולקמן
(דף סו.) תנן דחטאת העוף שעשה
כמעשה עולה [ב] לשם חטאת פסולה:
ור"א ברי"ש סבר לא מעבד. הילכך
לאס רחא להדיל ידיל ולא ימאה
אחר להדיל ולא עבד ולא מעשה
עולה ואי מילין דחטאת ידיל רחא

וְעוֹלֹת הָעוֹף מֵעֵבֶב ^[א]
סָבַר שְׁהִיָּה בְּסִימָן
כֹּכַב ^[ב] וְאֵ"ג דְּשִׁהִיָּה
בַּחֲמָאֵת וּרְבִי אֱלֵעָזָר
דְּשִׁהִיָּה מִחֻתָּךְ בִּשְׂר
רֹב בִּשְׂר מֵעֵבֶב
דְּר' יוֹרָא וְר' שְׁמוּאֵל
שְׁהִיָּה בְּסִימָן שְׁנִי
כֹּכַב בִּינְיָהוּ וְחַד אִמְר
בִּינְיָהוּ מִכֻּלל דְּרַבְעִין
לָא אִין ^[ג] הִתְנַיָּא ^[ד]
הָעוֹף חוֹתֵךְ שְׂדֵרָה
עַד שְׁמַגִּיעַ לְרוּשְׁמָא
וְנִגְהָ חוֹתֵךְ סִימָן אַחַד
בְּעוֹלָה שְׁנִים אִו רֹב
בְּבִי יִרְמְיָה אִמְר לָא
עוֹן בִּן אֱלִיקִים מִשּׁוּם
מִשּׁוּם ר"א בִּן
בְּר' שְׁמַעוֹן שְׁמַעְתִּי
לִין וּמַאי ^ה לָא יִבְדִּיל

10 עבדיה בחטאת עבד מעשה עולה בחטאת: ור"א בר"ש א
 11 והיה בסימן שני בעולה העוף פסלה. הלכך חטאת שהבדיל בה
 12 ימין שא"ל לה בלא שהיה בין סימן לסימן 13 אין כאן מעשה עולה
 14 ובעולה שהיה ליכא ומחתך בשר בעלמא הוא: רוב בשר מעבד
 15 יוצא בינייהו. ודכולי עלמא שהיה בעולה בסימן שני פסלה והכא
 16 והא פליגי לת"ח יחזיק רוב בשר 17 בחטאת לא מעבד 18 אי לא
 19 חתומין ליה ואי אמרת בעבד ליה שני סימנין בלא שהיה רוב
 20 ואין מעשה עולה 21 מדרי אלעזר ברבי שמעון כשר רוב בשר
 22 וחטאת מעבד וחתיכתו 23 אחר סימן ראשון הוא וכיון דלא סגי
 24 בלא שהיה ביניהם אין כאן מעשה עולה: מכלל דנעיין רוב הבשר 25
 26 ופסחילה. מדקמפלגי בעיובא מכלל דכולהו מודו לכתחילה 27 צני
 28 מחזק רוב בשר אחר הסימן: שדרה. חוט השדרה: מפרקת.
 29 ונלם הוואר: בלא רוב בשר. המקפת סביב דאמרין בהכל שוחטין
 30 וחולין 31 ד: נשברה מפרקת ורוב בשר עמה נצילה ומנומאה ואפילו
 32 ונפרקת הילכך אי הוה חותך רוב בשר קודם הסימן הו"ל ליה 33
 34 ומה ולא מהניא בה מליקה וסימנין הלכה למשה מסיני הן: שנים
 35 וזו רוב שנים. בהכל שוחטין 36 שם דף כ"א. אמרינן שנים לרבנן רוב
 37 שנים לרי"א בר"ש והתם פליגי בה בקראי: אמרו קמיה דר' ירמיה.
 38 הך פלוגתא דהך אמוראי דפליגי בטעמא דרי"א ברבי שמעון:

וזון לסימן שי שלא יתהר ורבה מפני שהייה בסימן שי צעורה הנוף
 מפני דרוב זכר מעבד איכה צניייהו ורובן סברי רוב זכר לא מעבד
 ולא עם סימן הראשון אפילו לאחר ההואה) גורנין אטו איכה דלא
 כן ממשע עולה שכר חקך רוב זכר עם סימן ראשון וכשמבדיל
 (דפריך תפסי כל עולה העוף דעליה שי סימניו רב ממה עומד
 רבנן קמיה דרבי ירמיה פ' הגן טעמי דרב חסדא ורבה ואביי
 בן פדת אומר היה ר"א צריכי שמעון שמעתי שמבדילין בחטאת
 ירש' רב חסדא ורבה ואביי ואף קודם ההואה מומר להבדיל וא"ת
 מאי קאמר לעיל ממניחין דלא כר"א בר"ש הא לכאורה ממני'
 שית מלק ראשה ממול ערפה ואין מבדיל ומוזה ומדמה על

ואתה יש כאן מעשה עולה בחסות ואפילו חתן רוב בשר עם סימן האישון מ"מ אסור להביא
 ללבו "וכענין חותם" (שם); מיתת ופסול ליתא בתום' מולין ע"ס: [מא] לאבוי וכה"א בעולה לא הבדיל
 בין שני דהולין דפרדך ורקשי' (שם וסוף חולין בתום: שם); אמאי טעמין דפרשי' דכשפירוש דקרא' פליגי
 קודם כוזה פליגי. וא"ת ולרב כסא ורבא ואבוי אמאי מוקי מנתיח דלא כרבא"ש ה"א לכאורד

המעכצות בחטאת, וזכרי מיירי קרא דלג יצידל כפי, והוי כמבידיל קודם הוזה דאסור להבידיל לכו"פ נא
וי חטאת העוף מעכב כמו מיאי דעולה ונמלא שהוא עוסק בעצבות החטאת, וה"פ קא עבד מעשה עולה
והנמלא היינו בעדו עוסק בעצבות החטאת וכיון דלית עוסק בעצבות החטאת, מתקן בשר בעולמו הוא

מסורת הש"ס

(א) (חולין כא) [לקמן סו:],
(ב) [מעילה ח:], (ג) חולין כא.
כח., (ד) חולין כ:, (ה) שייך לדף
סד ע"ב.

הגהות הב"ח

- (א) גמ' וכיון דמנאי דס מעכב קעביד מעשה: (ב) שם מכלל דבעינן רוב כל"ל ואות ד' נמחק: (ג) רש"י ד"ה רוב צטר וכו' לא מעכב אע"ג דלא מחתך:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

(ל) והשתא בשלמא אי אמרי
 שאסור לחתוך כל השנים פריך
 שפיר דלא סגי ברוב מצומצם
 עד שיפסוק רוב הנראה לעינים
 פן יחוש לצמצם לפי שירא אי שוי
 לחתוך כל השנים אלא אי שוי
 לחתוך כל השנים ל"ל למגדו
 (ח"נ וכנ"ז תוס' תולין כג. וש"מ):
 (ז) ז"ל דהוא (צ"ע: ק) (לח) ז"ל
 מצוותה (ש"מ) (טל) הראשון
 דקודם הזאה וכשמבדיל אחר

כֹּה' כֹּה' לֵאמֹר. וְהַשְׁאֵל נִמְחַק (ש"נ):

שהיא [מן] עבודות המעכבות, והא
היינו הצדלה צעודו עסוק בעבודות
רבה אמר בו'. כלומר ודאי פליגי